

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 30 grudnia 2025 r.,
wniosku SSN J.W. o wyłączenie go od udziału w rozpoznaniu sprawy w
przedmiocie ponownego rozpoznania wniosku o zbadanie wymogów niezawisłości i
bezstronności przez SSO X.Y.,
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. i art. 42 § 1 i 4 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł

**wyłączyć SSN J.W. od udziału w rozpoznaniu sprawy w
przedmiocie ponownego rozpoznania wniosku o zbadanie
wymogów niezawisłości i bezstronności przez SSO X.Y.**

UZASADNIENIE

Przed Sądem Najwyższym zawisła sprawa w przedmiocie wniosku o
ponowne rozpoznanie wniosku o zbadanie wymogów niezawisłości i bezstronności
przez SSO X.Y., zarejestrowana pod sygn. akt II KB 72/25.

Aktualnie do rozpoznania tej sprawy został wylosowany następujący skład
orzekający: SSN P.W. (przewodniczący, sprawozdawca), SSN G.P., SSN D.P.,
SSN M.Ł., SSN J.W. oraz jako sędziowie zastępcy: SSN A.C. i SSN I.Z.

W dniu 12 listopada 2025 r. SSN J.W. złożył oświadczenie, w którym
zawiadomił o okolicznościach uzasadniających wyłączenie go od orzekania w tej
sprawie. Oświadczenie to zostało potraktowane jako żądanie wyłączenia sędziego

w rozumieniu art. 41 § 1 k.p.k. Na poparcie swojego stanowiska SSN J.W. przedstawił następujące argumenty:

„Po pierwsze, wniosek pierwotnie złożony dotyczy zarzutu niewłaściwej obsady sądu, w składzie którego bierze udział sędzia powołany na urząd na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej nowelą ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa z dnia 8 grudnia 2017 r. Informuję, że podniesione we wniosku okoliczności, wyłącznie w zakresie podstawy prawnej i trybu powołania, w analogiczny sposób dotyczą mojej osoby jako sędziego, uważam, że znajduję się w takich samych okolicznościach, co oznacza, że w odbiorze obiektywnym, a także subiektywnym składającego pierwotny wniosek, mogą powstać wątpliwości co do mojej bezstronności i orzekałbym jako „sędzia we własnej sprawie”.

Po drugie, czynię to ze względu na okoliczność, że sposób mojego powołania na urząd sędziego, pierwotnie Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego powoduje, że sąd, w składzie którego jestem powołany może nie być uznany za sąd ustanowiony na podstawie ustawy w rozumieniu art. 19 ust. 1 TUE w zw. z art. 47 Karty Praw Podstawowych (wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 21 grudnia 2023 r., C-718/21). W świetle wyroku TSUE z dnia 4 września 2025 r., C-225/22, sprawa, w której zostaje wyznaczony do składu, ze względu na moje pierwotne powołanie, w analogicznych okolicznościach do Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego, może skutkować tym, że wydane orzeczenie będzie uznane za niebyłe.

Po trzecie, wniosek złożono z uwagi na treść wyroku Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu z dnia 8 listopada 2021 r. (Dolińska-Ficek, Ozimek, 49868/19 i 57511/19), z którego wynika, że orzeczenie wydane przez Sąd, w składzie którego uczestniczy sędzia powołany na urząd sędziego na wniosek KRS ukształtowanej w trybie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3), narusza standard z art. 6 Konwencji (sądu ustanowionego ustawą). Powoduje to poważne ryzyko traktowania orzeczenia wydanego w takiej sytuacji jak w warunkach nieważności postępowania, jak i prowadzi do powstawania roszczeń odszkodowawczych”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek okazał się zasadny, dlatego też należało wyłączyć SSN J.W. od udziału w rozpoznaniu sprawy II KB 72/25.

Wszystkie trzy argumenty podane przez Pana Sędziego J.W. są zasadne i stanowią powody wyłączenia go od udziału w rozpoznaniu sprawy. Dlatego też nie ma powodu ich ponownego referowania, zostały bowiem w pełni przedstawione w części wstępnej uzasadnienia.

Jedynie pokrótce wypada podkreślić, że SSN J.W. miałby rozpoznać sprawę dotyczącą testu niezależności i bezstronności SSO X.Y., który został oparty na podstawach odnoszących się do niego w takim samym stopniu, jak do sędziego, którego dotyczy wniosek o przeprowadzenie ww. testu. Jest to zatem sytuacja godząca w sedno zakazu *nemo iudex in causa sua*. Na uwzględnienie zasługują także argumenty odnoszące się do orzecznictwa trybunałów międzynarodowych, tj. argumenty natury prewencyjnej, mające przeciwdziałać możliwości uznania orzeczenia wydanego w tej sprawie za niebyłe lub obarczenia go wadą prawną (nienależytą obsadą sądu).

Mając na uwadze powyższe, należało orzec jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[WB]

[a.ł.]